

opusdei.org

Prelát: Hladných krmit', smädných napájať

Audionahrávka preláta zo série
o telesných a duchovných
skutkoch milosrdenstva.

13.06.2016

Preklad prelátovej audionahrávky v
texte dole.

9-minútová audionahrávka v
španielčine [tu](#).

**Dnes sa zamýšľame nad ďalšími
dvomi skutkami telesného**

milosrdenstva: hladných kŕmiť a smädných napájať. Boh, Otec Milosrdenstva, živil svoj Ľud počas stáročí a robí tak naďalej každý deň, keď nám dáva potravu na náš stôl. Preto je veľmi vhodné udržiavať v rodinách zvyk pomodliť sa pred jedlom a poďakovať sa Bohu za to, čo nám požehnal. Nezabúdajme na tento zvyk, ani vtedy keď sme mimo domova, pretože je to silný prejav viery, môže sa stať apoštolsky účinným pre ľudí v našom okolí.

V tomto mimoriadnom Jubileu Milosrdenstva, tento každodenný dar potravy by v nás nemal vzbudzovať len vďačnosť Bohu, ale by v nás mal vzbudiť aj starostlivosť o naše sestry a bratov, ktorým sa tejto každodennej potravy nedostáva. Len si spomeňme na milióny ľudí na celom svete, ktoré nemajú čo jesť, alebo temer nemajú čo jesť. Je veľkým kontrastom, že na iných

miestach sa s jedlom plytvá – aby sa tak eliminovali nadmerné zdroje potravín, alebo kvôli našej nedbalosti, alebo aby sa držali ceny hore.

„Jedlo, ktoré sa vyhadzuje,“ hovorí Svätý Otec, „je jedlom ukradnutým zo stola chudobných.“ Preto pri viacerých príležitostiach pápež vyzval na zlepšenie celosvetovej distribúcie potravinovej produkcie, aby sa prostredníctvom tejto a iných iniciatív bojovalo s tým, čo nazýva „kultúrou vyhadzovania.“

Obráťme svoj zrak na Krista a s obdivom sledujme, ako rozmnožuje bochníky chleba a ryby, aby nakrmil hladné zástupy. Krátko predtým apoštoli navrhli Kristovi, aby poslal ľudí preč: „Nech idú do okolitých dedín a nájdú si prístrešok a jedlo, lebo tu sme na opustenom mieste“, hovoria nášmu Pánovi. Je prekvapujúce, že po tom, čo si

apoštoli vypočuli Slovo Božie, chceli, aby si každá rodina sama hľadala potravu. Ale náš Pán skutkami ukazuje, že krmiť hladných je zodpovednosť každého jedného. „Vy im dajte jesť,“ hovorí im Ježiš. A potom urobí ten veľký zázrak, ktorý všetkých naplní bázňou.

Dvanásť apoštoli dobre pochopili túto lekciu, lebo neskôr, v prvých rokoch Cirkvi sa zasadzovali o rozdeľovanie potravín medzi najchudobnejších veriacich. Tento prístup je prítomný v Cirkvi dodnes a kresťania iniciovali veľké množstvo charitatívnych projektov. V rozvojových krajinách, ale aj na perifériách rozvinutých krajín, môžeme vidieť potravinové banky, vývarovne polievok, školy varenia pre chudobných a nevzdelaných a mnohé ďalšie iniciatívy, ktorých cieľom je slúžiť. Neuspokojme sa len s tým, že budeme obdivovať tieto iniciatívy, prinajmenšom sa za ne

môžeme modliť a podať pomocnú ruku, ak je to možné v danej situácii.

Naplnení radosťou a veľkodušnosťou, staňme sa nositeľmi Božieho milosrdenstva pre každého, obzvlášť pre núdznych. Ak budeme praktizovať dobročinnú lásku, nájdeme k tomu množstvo príležitostí: pravidelne venovať svoj čas solidarite s takými organizáciami; alebo dokonca aj venovať sa takým úlohám profesionálne; prispieť finančne týmto iniciatívam ; pracovať na zákonodarstve umožňujúcom spravodlivý obchod s potravinami ; vyhýbať sa plytvaniu s potravinami doma, atď.

V našich dušiach by mali rezonovať Kristove slová: „Bol som hladný, a dali ste mi jesť; bol som smädný, a dali ste mi piť.“ Položme si otázku: čo môžem ja urobiť? Ako môžem povzbudiť iných?

Kristus, Darca Života, nerozdeľoval len bochníky a ryby na galilejských pahorkoch, ale keď prišla tá vznešená chvíľa pri Poslednej večeri, vidíme, ako rozdáva chlieb, ktorý sa stal jeho Telom a víno, ktoré sa stalo jeho Krvou. Ak si niekedy budeme hľadať výhovorky pre to, aby sme sa nemuseli angažovať v dobročinnosti, alebo ak nás sebeckosť odvádza od pohľadu na tých, ktorým chýba to najnutnejšie; ak plytváme peniazmi na seba; alebo ak si myslíme, že hlad je príliš zložitý problém, aby sme sa mu osobne venovali, vtedy sa pozornejšie zahľadme na Krista v Eucharistii: On, plnosť Spravodlivosti, ponúkol Seba samého ako Potravu a úplne sa nám dal. Prišiel na tento svet, aby sa jeho Život stal potravou pre náš život. Jeho štedrosť nám dáva silu a jeho smrť nám prináša život.

Ježiš Kristus, tvár Otcovho milosrdenstva, nám dáva potravu

svojho Tela a Krvi pod spôsobom chleba a vína, a tak nás uschopňuje podieľať sa na večnom živote.

Napodobňujme ho teda: aj keď sa nemôžeme tak extrémne odovzdať, máme možnosť dávať jedlo a nápoj údom Kristovho Mystického Tela, pozvať ich k Eucharistii, ale aj poskytovať im materiálnu pomoc.

Už od počiatkov Opus Dei svätý Josemaría vstepoval veľkú kresťanskú horlivosť svojim najbližším, povzbudzoval ich, aby šli v ústrety chudobným a núdzným; jeho láskavá starostlivosť sa týkala ako núdznych, tak aj tých, ktorí sa dôstojne snažili zakryť svoje materiálne nedostatky a chudobu. Volal ich „chudobní Panny Márie“ a pravidelne ich navštevoval v sobotu na počesť Panny Márie. Praktizoval tento skutok milosrdenstva bez toho, aby ich to nejako ponížilo. Povzbudzoval mladých ľudí, ktorí ho sprevádzali, aby tým chudobným

dali napríklad trochu peňazí, alebo niečo veselšie na čítanie, jednoduché hračky pre deti, zopár sladkostí, ktoré si mohli dovoliť len majetnejší... Títo ľudia však chudobným chceli dať predovšetkým láskavosť, možnosť porozprávať sa, skutočný záujem o ich potreby a problémy, lebo v tých chudobných videli – s veľkou radosťou! – svojich bratov.

Každý z nás má príležitosti konať podobne v našom bežnom živote. Požiadajme svätého Josemaríu, aby nám pomohol ich objaviť a nasledovať príklad služby, dobročinnosti, ako opravdivého prejavu lásky.